

Á sama arbeiðsplássi í meira enn 20 ár

Arbeiðsplássið er so høgligt, siga menninir á asfalt- og skervverkinum hjá Landsverkfrøðinginum á Lambareiði

Av vegnum sæst ikki so nógv til, hvat fyriferst á arbeiðsplássinum á Lambareiði. Har er asfalt- og skervverkið sjálvt. Menn siggjast fáir, tí blandiverkið er sjálvvirkandi og verður stýrt innan úr húsinum, kabinuni.

Har hittu vit Óla og Evald, sum hava arbeitt á Lambareiði í 21 ár. Teirra arbeiði er fyrifallandi, hjálpa til við at læða, reinsa, kanna um nakað krevur ábøtur o.a.

Óli og Evald hava ikki nógv at finnst at arbeiðsplássinum. Dustið er ikki so nógv longur. Nú borar eingin við hond longur, tað var ikki altíð líka lætt fyrr. Oyrnavernd fanst ikki fyrr, og tí eru vit eldru kanska nakað dulir, siga teir.

Evald er gamal sjómaður. Hann fekk arbeiði á Lambareiði, tí hann vildi

royna at arbeiða á landi, og tað hevur hann verið síðan. Og so er tað høgligari. Evald býr í Seldafirði, Óli á Skipanesi.

— Tað er gott at kunna hava fast arbeiði, og arbeiði er hvønn dag, siga teir.

Arbeiða onkuntíð yvir

Arbeiddagurin er vanliga frá átta á morgni til fimm, við einum tíma fri á døgurða. Eitt korter plaga teir at steðga á til kaffi hvørju megin døgurða. Tá eftirspurningurin eftir skervi og asfalti er stórur, hendir tað meira enn so, at teir arbeiða til sjei. Tí hava teir onki imóti. Onkuntíð arbeiða teir til niggju, tað er nokkso leingi, halda teir.

Teir fáa timaløn og

verða løntir eftir sáttmálanum millum Føroya Arbeiðsgevarafelag og Føroya Arbeiðarafelag. Harumframt fáa teir avisa upphædd fyrri tonsið av skervi.

Skrivstovufólk er einki á lambareiði at taka imóti bileggjngum. Oftast er tað virkisleiðarin Poul Lamhauge, sum tekur imóti, tá fólk ringja, og tá ringt verður frá Landsverkfrøðingsstovninum í Havn at siga frá, hvussu nógv asfalt og hvussu nógvan skerv, stovnurin skal brúka.

Tað arbeiða umleið 20 mans á verkinum. Fleiri teirra hava verið leingi á arbeiðsplássinum. Longst hevur arbeiðsformaðurin Martin Magnussen verið. Hann byrjaði á Lambareiði 1. mars 1964 og hevur sostatt arbeitt í sama staði í 23 ár.

Sjálvvirkandi

Eingin ætlan er um at taka fleiri fólk inn í arbeiði. Um summarið plaga fleiri skúladreingir at arbeiða har og gera tað fyrifallandi arbeiði fyrri hinar, sum hava summarfri.

Tað mesta arbeiði á sjálvum verkinum er sjálvvirkandi. Soleiðis er eisini, tá teir koma við lastbilum at keypa skerv ella asfalt. Bilarnar fylla teir við at trýsta á ein knött og koyra síðan yvir á eina vekt, sum vigar bil við last.

Í húsinum við vektina hittu vit Lenu. Hennara arbeiði er at avgreiða bilarnar, sum koma at keypa skerv og asfalt. Á skermnum sær hon, hvat vigar, nummar stendur á bilinum, hvør eigur bilin, og hinar upplýsingarnar skrivur hon á sjálv. Dag

og klokktið, um tað er skervur ella asfalt, pri o.a. Rokningin a skrivur hon út beinanvegin, soleiðis at bilferarin fær avrit.

Lena hevur havt hetta arbeiðið í eitt ár. Hon arbeiðir hálva tíð, og henni dámar væl arbeiðið. Tær eru tvær um hetta arbeiðið, arbeiða aðru hvørja viku.

Frammaundan hevði ein maður hetta arbeiðið. Tá hann fór, varð starvið lýst leyst. Nógv søktu, og leiðslan helt tað bera líka væl til at seta starvið sum tvey hálvdags störv.

Hústoft

Sjálvt grótbrotið er uppi á Hústoft, væl omanfyri sjálvt verkið.

Í skúrinum hjá maskinførarunum hittu vit Bernhard, sum hevur koyrt

Hvørju megin døgurða hava teir eitt korter til kaffistæð. Tá sita teir í einum skuri við termosloku og matpakka. Her eru tað Óli og Evald

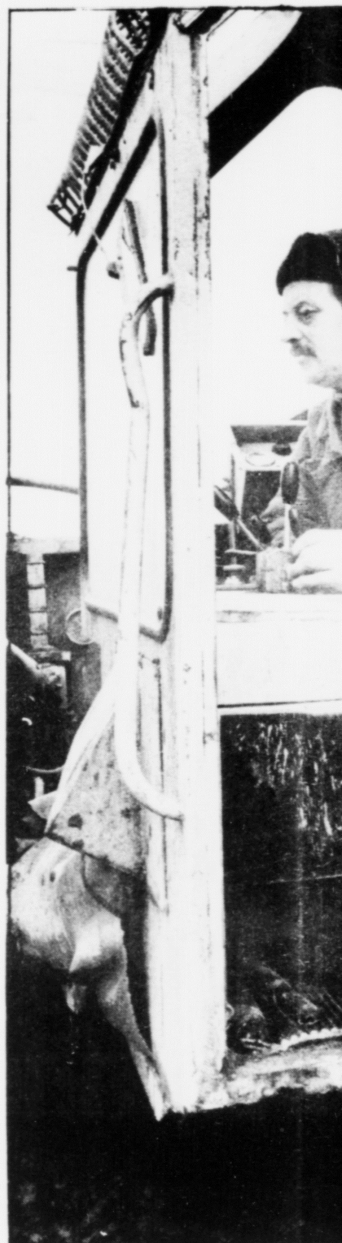

Foto: Kalmur

